

לְשַׁעֲתָא פְּרָחוּ כְּלָהוּ, וְלֹא חָמוּ מְדִי, אֲשַׁתְּאֲרוּ
בְּלַחֲוֵדֵיהוּ תַּחֲוֹת אֵילָנִין דְּגִנְתָּא. חָמוּ פִתְחָא
אַחְרָא, עָאלוּ תַּמָּן, חָמוּ הֵיכְלָא חֲדָא, עָאלוּ
וַיִּתִּיבוּ תַּמָּן. תְּרִין עוֹלִימִין הָווּ תַּמָּן. זְקָפוּ
עֵינֵין, וְחָמוּ חַד מִשְׁכָּנָא מְרַקְמָא בְּכָל זַיְנֵי
צִיּוּרִין וְגִוּוּנִין דְּעֵלְמָא, וְעָלִיהּ פְּרִיס פְּרִיסָא
דְּנַהֲרָא מְנַצְצָא, דְּלֹא יְכַלִּין עֵינֵין לְאַסְתַּבְּלָא
(וּכְפֹן תְּרִין מִלִּין חָמוּ גוּ הָהוּא מִשְׁכָּנָא עַד אַתְר פְּרוּכְתָּא פְּרִיסָא דְּלֹא חָמוּ),

מתמך וּלְהִלָּאָה לָא חָמוּ כְּלוּם.

אַרְבִּינוּ אוּדְנִין, וְשַׁמְעוּ חַד קָלָא דְהוּא אַמְר,
בְּצִלְאֵל רְבִיעָאָה אִיהוּ לְנַהֲרִין עֲלֵאִין.
יוֹסֵף רְבִיעָאָה אִיהוּ גוּ נַהֲרִין דְּאָדָם קַדְמָאָה.
סְלִיקוּ דְלַעִילָא, חֲבִיבָא דְכָלָא. עָלִיהּ כְּתִיב,
(במדבר כח) וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הֵהִין בְּקֹדֶשׁ וְגו'. מָאן
דִּיסְתַּפְּל וְחָמִי, יִסְמוּן עֵינֵיהּ. מָאן דְּלֹא יִסְתַּפְּל,
חָמִי וְאַתְּפִתַּח. אֵילָנָא דְתַמְנֵי סְרִי, כַּד כְּפִיָּה,
יִזְקוּף וַיִּתְקַיֵּים. אִי לֹא כְּפִיָּה, חוּיָא בִישָׂא אָכִיל
לִיהּ. מָאן דְּעָאל תְּרִין פְּרוּבִין לְגוּ, רַעוּתִיהּ
אַתְעֵבִיד. מָאן דְּמַעֲיִין, רַחֲקִי מִרַעוּתִיהּ. קַרְבָּנָא
דְּרַבְיָא, שְׁלִים לְאַתְקַבְּלָא. פֶּסֶק הָהוּא קָלָא.
אַמְרוּ אֵינּוּן תְּרִין עוֹלִימִין, סִימְנָא אֵית בְּגוּיִיכוּ.
אַמְרוּ הִין. אֲפִיקוּ אֵינּוּן תְּרִין וְרַדִּין,
אַרְחוּ בְּהוּ, אַמְרוּ תִיבוּ, עַד דְּתַשְׁמַעוּן תְּרִין
מְלִין, בְּרַזִּין עֲתִיקִין, מְגוּ מְאֲרִי מְתִיבְתָּא, וַיַּהוּן
תְּדִיר בְּרַזָּא בְּגוּיִיכוּ. אַמְרוּ הִין.

אַמְר רַבִּי שַׁמְעוֹן, כָּל הַגִּי מְלִין, וְכָל מַה דְּחָמוּ,
כְּתוּבוּ. וְכַד מְטוּ הֶכָא, הוּא כְּתִיב (תהלים ט)

אַשְׁמְרָה דְרַכִּי מִחַטּוֹא בְּלִשׁוֹנִי. וְאַנָּא שְׂאֵילָנָא
לְאַבִּי אַבָּא, כְּמַה הוּוּ אֵינּוּן תְּרִין מְלִין, וְאַמְר
לִי חֲיִיךְ בְּרִי, אֵינּוּן תְּרִין מְלִין, כְּאַנּוּ עֲלֵמִין,
וְחֲרִיבוּ עֲלֵמִין, מָאן דְּאַשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוּ.

אוּתָּן קַתְדְּרָאוֹת עִמּוּ. לְשַׁעֲתָא
פְּרָחוּ כְּלָם וְלֹא רָאוּ דְכַר. נִשְׁאָרוּ
לְכַד פִּתְחַת אֵילָנוֹת הַגִּנָּה. רָאוּ פִּתְחַ
אַחַר, נִכְסְסוּ לְשָׁם, רָאוּ הֵיכַל
אַחַד, נִכְסְסוּ וַיִּשְׁבוּ שָׁם. שְׁנֵי
עֲלָמִים הָיוּ שָׁם. הִרִימוּ עֵינֵים,
וְרָאוּ מִשְׁכָּן אַחַד מְרַקֵּם בְּכָל מִינֵי
צִיּוּרִים וְגִוּוּנִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְעָלִיו
פְּרוּסָה פְּרִיסַת אֹרֶךְ נוֹצְצַת שֶׁלֹּא
יְכוּלוֹת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּפֵּל. (וכפי שני
מילין ראו תוך אותו המשכן עד מקום פריסת
הפרכת שלא ראו) מִשָּׁם וַהֲלָאָה לֹא
ראו כלום.

הֲרַבִּינוּ אֲזֵינִים, וְשַׁמְעוּ קוֹל אַחַד
שֶׁהָיָה אוֹמֵר: בְּצִלְאֵל רְבִיעֵי הוּא
לְאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים. יוֹסֵף רְבִיעֵי הוּא
תוֹף אוֹרוֹת אָדָם הָרָאשׁוֹן. עָלִיהּ
שֶׁל מַעֲלָה חֲבִיבַת הַכֹּל, עָלִיהּ
כְּתוּב (במדבר כח) וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית
הֵהִין בְּקֹדֶשׁ וְגו'. מִי שֶׁיִּסְתַּפֵּל
וַיִּרְאֶה, יִסְמְאוּ עֵינָיו. מִי שֶׁלֹּא
יִסְתַּפֵּל, יִרְאֶה וַיִּפְתַּחוּ עֵינָיו. עֵץ
שֶׁל שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה, כְּשֶׁמֶתְכוּפֵף,
זִקְקָף וַיַּעֲמַד. אִם לֹא מְתַכּוּפֵף,
נֶחֱשׂ רַע יֹאכַל אוֹתוֹ. מִי שֶׁמְכַנֵּס
שְׁנֵי כְרוּבִים לְפָנָיִם, רְצוּנוֹ יַעֲשֶׂה.
מִי שֶׁמַּעֲיֵן רַחוּק מִרְצוּנוֹ, קַרְבֵּן
הַתֵּינוּק שֶׁלֵּם לְהַתְקַבֵּל. פֶּסֶק
אוֹתוֹ הַקּוֹל.

אַמְרוּ אוֹתָם שְׁנֵי עֲלָמִים, סִימֵן
יֵשׁ בְּכֶם? אַמְרוּ, הִין. הוֹצִיאוּ שְׁנֵי
שׁוֹשְׁנִים וְהִרִיחוּ בְּהֶם. אַמְרוּ,
שָׁבוּ עַד שֶׁתַּשְׁמַעוּ שְׁנֵי דְבָרִים
בְּסוּדוֹת עֲתִיקִים מִתוֹף רֵאשִׁי
הַיִּשִּׁיבָה, וַיְהִיו תְּמִיד בְּסוּד
בְּתוֹכְכֶם. אַמְרוּ, הִין.

אַמְר רַבִּי שַׁמְעוֹן, כָּל הַדְּבָרִים
הַלְלוּ וְכָל מַה שֶׁרָאוּ, כְּתוּבוּ.
וּכְשֶׁהִגִּיעוּ לְכָאן, הָיָה כְּתוּב (תהלים
ט) אַשְׁמְרָה דְרַכִּי מִחַטּוֹא
בְּלִשׁוֹנִי. וְאַנִּי שְׂאֵלְתִי לְאַבִּי אַבָּא,
כְּמַה הָיוּ אוֹתָם שְׁנֵי דְבָרִים?
וְאַמְר לִי, חֲיִיךְ בְּנִי, אוֹתָם שְׁנֵי דְבָרִים כְּנִי עוֹלָמוֹת וְהַחֲרִיבוּ עוֹלָמוֹת מִי שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהֶם.